

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului Tanasiev Eugeniu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Tanasiev Eugeniu XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.07.2016 – 10.01.2019 (prima instanță);
2. 30.01.2019 – 19.02.2019 (instanța de apel);
3. 13.05.2019 – 10.07.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău /sediul Central/ din 10 ianuarie 2019, Tanasiev Eugeniu, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Tanasiev Eugeniu a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă și s-a încasat din contul inculpatului Tanasiev Eugeniu în beneficiul lui Țurcan Dumitru suma de 10 650 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încetat procesul penal în privința lui Tanasiev Eugeniu învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal – în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Tanasiev Eugeniu, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând la data de 14 iulie 2014, în intervalul de timp de la ora 11:27 până la ora 11:31, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a sustras pe

ascuns, din biroul de serviciu din cadrul sediului firmei SRL „Cars Interior Styling” situat pe adresa str. X mun. Chișinău, un laptop de model „Acer”, bun ce aparține cet. Țurcan Dumitru, astfel prin această faptă victimei i-a fost cauzată o daună materială considerabilă în sumă de 12 800 lei.

Astfel, acțiunile lui Tanasiev Eugeniu, au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere, cu cauzarea daunelor considerabile*.

Tot el, Tanasiev Eugeniu, la 10.06.2016, aproximativ la orele 23:59, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, după ce a consumat băuturi alcoolice și fiind în stare de ebrietate alcoolică, a condus automobilul de model „VW Passat” cu n/î X pe str. Independenței 36/1, mun. Chișinău, unde a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Patrulare, fiind suspectat că conducea automobilul în stare de ebrietate. Fiindu-i propus să fie supus testării alcoolscopice, cet. Tanasiev Eugeniu a refuzat categoric, iar pentru confirmarea și aprecierea stării de ebrietate, ultimul a fost condus la medicul narcolog din cadrul Dispensarului Republican de Narcologie al Ministerului Sănătății unde conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei cu nr. 1496 din 11.06.2016. cet. Tanasiev Eugeniu a refuzat testarea alcoolscopică și anume recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Astfel, acțiunile lui Tanasiev Eugeniu, au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică. de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului, solicitând casarea parțială a sentinței în partea ce ține de condamnarea pe art. 186 alin. (2) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, invocând că: acuzația nu a prezentat probe veridice, concludente și pertinente care să demonstreze indubitabil vinovăția lui Tanasiev Eugeniu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, nu este de acord cu probele acuzației, neconsiderându-le pertinente și concludente, ci din contra dubioase, urmărirea penală a început la data de 03.06.2016, iar presupusa infracțiune ar fi avut loc la data de 14.07.2014, deși partea vătămată menționează că la început n-a recunoscut cine este persoana din înregistrarea video, se contrazice în declarații cu martorul acuzației Luchianov Alexandru, care menționează că din momentul vizualizării înregistrării video, a recunoscut persoana ca fiind Tanasiev Eugeniu, partea vătămată menționează că ”într-o bună zi, Tanasiev E., iar a apărut în vizorul camerelor de luat vederi. Eu l-am recunoscut”, aceste declarații urmează a fi apreciate critic, ori partea vătămată nu indică concret momentul (data, ora, anul, locul) nu este stabilit când inculpatul a apărut repetat în vizorul camerelor de luat vederi și nici nu a prezentat înregistrarea

video pentru convingerea instanței în acest sens. Mai mult, la baza sentinței de condamnare se pun doar acele probe care nu ridică dubii, iar existența acestora se tratează în favoarea inculpatului, prin prisma art. 8 Cod de procedură penală, apărarea nu este de acord cu declarațiile martorului Luchianov Alexandru, indicând că, Luchianov Alexandru este angajatul părții vătămate și depinde material de acesta, iar declarațiile acestuia nu pot fi reținute ca obiective și adevărate, a mai indicat că nu înțelege care a fost motivul ne adresării la organul de urmărire penală a părții vătămate după săvârșirea presupusei infracțiuni în decurs de 2 ani, dacă martorul acuzării Luchianov Al. declară că l-a recunoscut din prima data pe inculpat, ca fiind persoana din înregistrarea video, apărătorul și inculpatul nu sunt de acord cu declarațiile martorului Postica Diana, dar și cu înregistrarea video anexată la materialele cauzei, din următoarele motive și anume când a fost vizualizată în cadrul ședinței de judecată la data de 06.02.2018, când apare în înregistrare persoana care se presupune a fi inculpatul și anume la min 0:32., min 01:46., și min 01:52., a menționat că nu este vizibilă în întregime fața persoanei în cauză, care poartă un chipiu pe cap, se vede doar din profil, această probă nu este relevantă, atât timp cât prezintă mai multe dubii asupra persoanei din imagine, iar toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului, cu scopul de a identifica cine este persoana din înregistrarea video, inculpatul s-a adresat la CNEJ cu scopul de a fi efectuată expertiza judiciară asupra acestei înregistrări, dar din cauza calității proaste a imaginii, acest lucru a fost imposibil, relevant este și faptul că inculpatul nu s-ar fi supus riscului să meargă la CNEJ pentru efectuarea unei expertize asupra acestei înregistrări, dacă ar fi știut cu siguranță că el a fost cel care a comis această infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, s-a respins ca fiind nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a comis infracțiunea pentru care a fost condamnat, fiindu-i aplicată o pedeapsă proporțională faptelor comise, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În continuare, instanța de apel a indicat că analizând și apreciind declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității le-a apreciat ca fiind ne veridice, indicând că inculpatul a oferit astfel de depoziții în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru infracțiunea de furt, relevant fiind și faptul că declarațiile inculpatului se combat prin probele analizate, care coroborează între ele.

Mai mult, instanța de apel a precizat că, argumentele apărării în partea în care s-a solicitat achitarea inculpatului, ținând cont de probele analizate și apreciate, sunt declarative și nu pot fi reținute.

În concluzie, instanța de apel a statuat că, se atestă întrunirea tuturor semnelor obligatorii ale elementului constitutiv a laturii obiective în ceea ce privește componența de infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, adică sunt întrunite atât acțiunea prejudiciabilă a inculpatului de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere, cu cauzarea daunelor considerabile - părții vătămate, însoțit de calificativul și urmările prejudiciabile exprimate prin cauzarea daunei în proporții considerabile, reieșind din aprecierea dată de partea vătămată.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului Tanasiev Eugeniu, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea parțială a deciziei pe capătul de învinuire în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, cu achitarea inculpatului, invocând argumente similare cu cele invocate în apel (pct. 3 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- instanța de apel ilegal a făcut trimitere la corpul delict – chipiu de vară de culoare albastră, care ar fi fost ridicat de la inculpat, însă nu a fost prezentat de acuzare pentru cercetare în ședința de judecată;

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat declararea recursului inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat, motivând prin faptul că instanțele inferioare just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător au încadrat acțiunile inculpatului.

A mai indicat că, din conținutul recursului, se evidențiază că recurentul î-și motivează contestația, exclusiv prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

6.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință și partea vătămată, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil, motivând prin faptul că din probele examinate s-a constatat săvârșirea furtului de către Tanasiev Eugeniu prin probe concrete, veridice și concludente: înregistrarea video, chipiul ridicat în cadrul perchezițiilor la domiciliu și declarațiile martorilor, care sunt consecutive.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Temeiul indicat și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „nu au fost întrunite elementele infracțiunii” și motivele în susținerea acestui temei, Colegiul penal a conchis că nu pot fi acceptate, or, aceste motive au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în sentința adoptată (f.d. 196 verso – 198 verso v. II) și în decizia adoptată (f.d. 227 – 233 v. II), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO.

Instanța de recurs, apreciază critic argumentul recurentului precum că concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe veridice, concludente și pertinente, în acest sens, Colegiul penal indică că este un argument declarativ, or, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal statuează că, susține concluziile instanței de apel precum că, „vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate a fost demonstrată prin declarațiile părții vătămate Țurcan Dumitru care sunt convingătoare atât în cadrul urmăririi penale cât și cele făcute în cadrul cercetării judecătorești, prin procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 20.06.2016, prin care părții vătămate i-au fost prezentate spre recunoaștere 5 persoane în cadrul căreia a declarat că din persoanele prezentate spre recunoaștere, îl recunoaște pe persoana cu nr. 1 ca fiind

anume persoana pe care a vizionat-o pe înregistrările video din oficiul firmei "Cars Interior Stuling" de pe str. X, mun. Chișinău, care a sustras un laptop de model Acer din oficiu la data de 14.07.2014 și anterior la mai observat pe teritoriul unde se afla firma. L-a recunoscut după semnalmente faciale, după corpolență slabă, înălțime, fiind recunoscut persoana cu nr. 1, Tanasiev Eugeniu; vina inculpatului se mai demonstrează prin declarațiile martorului Postică Diana care a dat declarații consecutive în cadrul cercetării judecătorești, fiind avertizată de răspundere penală pentru declarații mincinoase, prin procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 20.06.2016, prin care martorului Postică Diana, i-au fost prezentate spre recunoaștere 5 persoane, în cadrul căreia a declarat că din persoanele prezentate îl recunoaște pe persoana cu nr. 2, ca fiind persoana care la data de 14.07.2014 în jurul orei 11.00, a intrat la ea în oficiu de pe adresa str. Muncești 171 mun. Chișinău și a întrebat-o dacă se dă în chirie oficii. Oficiul se află într-o clădire cu oficiul firmei "Cars Interior Stuling". L-a recunoscut după semnalmente faciale, înălțime, după corpolență slabă, tenul feței întunecat, fiind recunoscut persoana cu nr. 2 Tanasiev Eugeniu. Totodată, vinovăția inculpatului Tanasiev Eugeniu se mai demonstrează prin declarațiile martorului Luchianov Alexandru, care a declarat în cadrul cercetării judecătorești că persoana din video înregistrări este anume cet. Tanasiev Eugeniu, deoarece îl cunoaște că trăiesc în vecinătate precum și prin înregistrările video din data de 14.07.2014, cercetate în cadrul ședinței de judecată, în acest sens, mai mult, vina inculpatului se mai dovedește prin procesul verbal de percheziție la domiciliul cet. Tanasiev Eugeniu, pe adresa str. Hristo Botev 21, ap. 13, mun. Chișinău, în cadrul căreia a fost depistat și ridicat un chipiu pentru vară de culoare albastră cu desen la mijloc din partea de față". Aceste mijloace de probe incontestabil combat declarațiile inculpatului, care a negat că el a fost la acel service și că nu este el în imagini video.

Mai mult, Colegiul penal conchide că, din textul recursurilor se evidențiază că recurentul î-și motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în acest sens Colegiul penal statuează că motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului Tanasiev Eugeniu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Tanasiev Eugeniu XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor